

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 21: Thật Tướng Của Các Pháp, Vốn Dĩ Như Vậy, Chân Thật Như Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chư pháp thực tướng, bản lai như thị, chân thật như thị.】

(Tạm dịch: Thật tướng của các pháp, vốn dĩ như vậy, chân thật như vậy.)

Rất miến cưỡng đề lập ra một danh từ, gọi là Thật tướng. Trong trạng thái chân thật thì không có mấy may phân biệt chấp trước nào, sau đó quý vị mới có thể nhìn thấy được chân tướng của tất cả các pháp. Chân tướng là “Tướng hữu Thể không” (Tướng thì có, mà Thể tánh thì không). Chúng ta không thấy được chân tướng, vì sao vậy? Vì chúng ta chia “Tướng hữu” và “Thể không” làm hai việc khác nhau, cho rằng Tướng là Tướng, Thể là Thể, không biết rằng hai thứ này là cùng một việc. Đây là do chúng ta không có cách nào khai ngộ, không có cách nào hiểu được nghĩa chân thật mà Phật đã nói.

Đến khi nào những vọng tưởng tạp niệm này của chúng ta không còn nữa, chính là bốn tướng thực sự xa rời, thực sự không còn nữa, thì mới hiểu được Thể, Tướng và Dụng là một chứ không phải hai, là một chỉnh thể. Nói Thể - Tướng - Dụng là một chỉnh thể, cái ý nghĩa chân thật ở trong đây chính là: Tận hư không biến pháp giới là một chỉnh thể, lúc đó quý vị mới nhìn thấy được chân tướng. Chúng ta thấy khó quá! Tôi là tôi, bạn là bạn, họ là họ, làm sao là một thể được?. Quý vị nói với người ta là “đồng một thể”, người ta sẽ bảo đây là nói hươu nói vượn, không cách nào thấu hiểu được, đều là đem cái giả tướng xem thành chân thật.

Cho nên, Đại kinh, Thâm kinh (kinh điển sâu sắc) của Phật rất khó thể hội. Kinh điển sâu sắc thì nhất định phải dùng tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng thì quý vị mới có thể lãnh hội được. Trên đề kinh “Vô Lượng Thọ” dạy chúng ta ba cương lĩnh tu hành lớn: Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác. Thanh tịnh, là không có

mảy may ô nhiễm nào. Cái gì làm ô nhiễm? Thất tình ngũ dục, tình và ái là ô nhiễm. Làm thế nào để bình đẳng? Không có phân biệt thì sẽ bình đẳng. Hễ có một chút phân biệt, thì làm sao bình đẳng được?.

Do đó có thể biết, phải lìa vọng tưởng, phải lìa chấp trước, thì mới thật sự có thể đạt đến thanh tịnh bình đẳng, cái tâm đó mới là tâm giác ngộ. Nếu không thanh tịnh, không bình đẳng, thì tâm đó là tâm mê, không phải tâm giác. Chúng ta học Phật là học cái gì? Học Phật chính là muốn giác ngộ. Chúng ta tu cái gì? Chính là muốn tu Thanh Tịnh, Bình Đẳng. Ở trong bất thanh tịnh mà tu thanh tịnh, ở trong bất bình đẳng mà tu bình đẳng. Tâm thanh tịnh, bình đẳng hiện tiền rồi, thì chân tướng của vũ trụ nhân sinh sẽ rõ ràng, đây mới là kiến đạo (thấy đạo). Chúng ta học Phật là học cái này, không phải học cái khác. Thật tướng là như vậy, không có cách nào xung hô nó, bắt đặc dĩ đặt cho nó cái tên, gọi là Thật tướng.